

Suomen riistakeskus kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa seuraavaa:

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan luonnonarvokauppa tulee nähdä täydentävänä keinona luonnonhoidolle, luonnon ennallistamiselle ja luonnonsuojelulle ja sen vaikutusten arvioinnin tulee olla kattavaa. Luonnonarvokaupan kehittyessä luonnon tilan parantamisen tulisi olla mahdollista myös suojelun rinnalla. Pysyvän suojelun rinnalla kertaluontoiset ja vuodesta toiseen jatkuvat luonnonhoitotoimet sekä luonnontilan parantaminen taloudellisessa käytössä olevilla alueilla olisivat myös tarpeen.

Luontoarvokaupan kustannustehokkuuteen on syytä kiinnittää huomiota. Yhden ekologisen kompensaation arvoidut kustannukset (11 650-37 950 €) ilman toimenpidekustannuksia ovat varsin suuria ja tällä kustannustasolla toiminta olisi järkevää kohdistaa vain laajempiin hankkeisiin. Hallinnollisen taakan keventämiseen, laskentamallien jatkokehittäminen ja liian raskaan säätelyn välttämiseksi vaikuttaisi olevan tarvetta.

Luonnonarvojen tuottaminen on 103 §:ssä rajattu maanomistajaan. Tätä rajausta olisi syytä pohtia vielä uudelleen. Käytännön luonnonsuojelu, elinympäristöjen hoito ja ennallistaminen on monesti aktiivista toimintaa – kosteikkojen perustamista, kunnostamista ja hoitoa, perinnebiotooppien hoitoa, riistametsänhoidon käytäntöön vientiä, vieraspetojen pyyntiä useiden maanomistajien ja useiden toimintaan sitoutuneiden henkilöiden tai yhdistyksen toimesta.

Suomen riistakeskuksen mielestä jatkossa tulisi selvittää olisiko ekologista kompensaatiota ja luontotekoja mahdollista tuottaa myös esimerkiksi yhdistyksen kautta laajemmilla alueilla elinympäristöjen hoitoon liittyvinä hankkeina. Esimerkiksi vieraspetojen pyynti saaristossa osakaskuntien omistamilla tuhansien hehtaarien alueilla voisi olla luontoteko, joka voisi sopia luontoarvojen tuottamiselle. Merialueille suunniteltavat tuulivoimayhtiöt voisivat olla mahdollisia luontoarvojen hyvittäjiä tuulimyllyjen linnustolle koituvan haitan kompensoimisessa.

Luonnonsuojelulain joustavuutta luontoarvomarkkinoiden kehittämisessä on syytä pohtia. Luontotoimien sitominen pelkästään luonnonarvohehtaareihin ei välttämättä ole ainoa etenemistie luontoarvojen tuottamisessa sillä edessämme on ilmastonmuutoksen ja luontokadon synnyttämiä laaja-alaisia haasteita, mihin yrityksillä voi olla tarvetta ja halukkuutta vastata omalla toiminnallaan. Myös EU:n ennallistamisasetus haastaa Suomea laajoihin toimenpiteisiin ja resurssien kohdentaminen laajavaikutteisiin toimenpiteisiin tulee olemaan tärkeää tulevassa luonnonhoidossa. Laajoihin haasteisiin on vaikea vastata yksittäisten maanomistajien toimesta.

52 § Valtion muun luonnonsuojelualueen rauhoitussäännökset

Suomen riistakeskus pitää muutosta kannatettavana ja sääntelyä selkeyttävänä.

68 § Luvun soveltamisalaan kuuluvat eliölajit

Suomen riistakeskus pitää muutosta kannatettavana, koska susi on siirretty luontodirektiivin liitteeseen V.

11 luku

Suomen riistakeskus pitää tärkeänä, että luonnonarvomarkkinoita edistetään pilottikokemusten ja ajantasaisista selvityksistä saatuun tietoon nojaten sekä vapaaehtoisuuteen pohjautuen. Luonnonarvomarkkinoiden käytännön toteutuksessa on yhä suuria kysymyksiä, joihin ei luonnoksessa tai sen tausta-aineistossa ole tartuttu. Suomen riistakeskus pitää tärkeänä, että luonnonarvomarkkinoita edistettäessä huolehditaan erityisesti siitä, että omaisuuden suoja turvataan.

Lausunnon valmistelijat

Riistasuunnittelija Laura Fontell-Seppelin

Erikoissuunnittelija Marko Svensberg